

Sygn. akt I S 57/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Adam Jewgraf
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy **ze skargi: C. G.**

o stwierdzenie przewlekłości postępowania

w sprawie II S 46/11 prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Opolu oraz

w sprawie I Co 42/06 prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Oleśnie

p o s t a n a w i a: odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

W piśmie wniesionym do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w dniu 3.09.2012 r. C. G., dołączając odpisy skargi na przewlekłość postępowania w sprawach II S 46/11 prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Opolu oraz I Co 42/06 prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Oleśnie i związanej z jego pismem procesowym z dnia 12.03.2011 r. adresowanej do Sądu Najwyższego w Warszawie, domagał się stwierdzenia przewlekłości przedmiotowych postępowań. Nadto domagał się zasądzenia na jego rzecz odpowiednich kwot tytułem rekompensaty od poszczególnych Sądów za przewlekłość w tych postępowaniach.

Powyższa skarga, po wpłynięciu została zarejestrowana pod sygnaturą akt I Sk 4/12 i następnie przekazana do Sądu Najwyższego w Warszawie, który wskazując na przepis art. 4 ust. 1 a ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843, ze zm., dalej zwana ustawą), zwrócił ją Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga C. G. podlegała odrzuceniu.

Na wstępie wskazać należy, iż na gruncie przepisu art. 4 ust. 1 a ustawy właściwym do rozpoznania w całości skargi na przewlekłość postępowania przed sądem rejonowym i okręgowym jest sąd apelacyjny. W związku z tym do rozpoznania przedmiotowej skargi z uwagi na siedziby Sądów Rejonowego

i Okręgowego właściwym jest Sąd Apelacyjny we Wrocławiu.

Odnosząc się do skargi C. G. w zakresie dotyczącym przewlekłości postępowania prowadzonego pod sygnaturą akt II S 46/11 przez Sąd Okręgowy w Opolu i zakończonego wydaniem postanowienia oddalającego skargę na przewlekłość postępowania w sprawie I Co 42/06, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Oleśnie, wskazać należy, że podlegała ona odrzuceniu z uwagi na niedopuszczalność skargi w tym postępowaniu. Powyższy wniosek należy wywodzić z treści art. 3 ustawy, w którym zawarto zamknięty katalog postępowań, w których skarga jest dopuszczalna (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16.06.2005 r., KSP 5/05, LEX 153394, czy też z dnia 30.08.2005 r., KSP 7/05, LEX 567701). Również w doktrynie zwraca się uwagę, że postępowanie skargowe na opieszałość postępowania w przedmiocie przewlekłości nie jest dopuszczalne (tak: P. Górecki, S. Stachowiak, P. Wiliński, Skarga na przewlekłość postępowania przygotowawczego i sądowego. Komentarz, Oficyna 2010, wyd. II.).

Sąd Apelacyjny powyższe poglądy podziela, wskazując nadto na charakter postępowania unormowanego w w/w ustawie, które ma charakter incydentalny, prowadzone jest w ramach postępowania co do istoty sprawy, przy odpowiednim stosowaniu przepisów o postępowaniu zażaleniowym. Skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki nie wszczyna nowej (odrębnej) sprawy (por. postanowienie SN z 12.10.2007 r., I CNP 57/07, LEX).

W konsekwencji zatem skarga nie inicjuje odrębnego postępowania sądowego, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy.

Odnosząc się zaś do skargi C. G. w zakresie dotyczącym przewlekłości postępowania prowadzonego pod sygnaturą akt I Co 42/06 przez Sąd Rejonowy w Oleśnie i związanej z jego pismem procesowym z dnia 12.03.2011 r. stwierdzić należy, iż także i ona podlegała odrzuceniu.

Zważyć bowiem należy, iż z treści przepisu art. 5 ust. 1 powołanej ustawy wynika, że skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się do Sądu w toku postępowania w sprawie, zaś zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie. Niewątpliwie w powołanych przepisach chodzi o etap postępowania przed tym sądem, przed którym to postępowanie nadal się toczy, czyli nie zostało jeszcze zakończone (zamknięte) w wyniku wydania stosownych orzeczeń. Wniesienie skargi na przewlekłość postępowania ma bowiem w istocie służyć dyscyplinowaniu czynności podejmowanych na danym etapie toczącego się jeszcze postępowania w określonej sprawie (por. postanowienia SN z 18.02.2005 r., III SPP 19/05 - OSNP, nr 17, poz. 277 i z 6.05.2011 r., III SPP 5/11).

W konsekwencji skoro skarga na przewlekłość postępowania może być wniesiona jedynie w czasie toczącego się postępowania sądowego, to skarga złożona po ostatecznym zakończeniu postępowania w sprawie jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (por. postanowienie SN z 15.12.2006 r., III CSP 2/06, LEX nr 610086 oraz postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu: z 11.04.2011 r., I S 6/11; z 14.04.2011 r., I S 5/11; z 14.04.2011 r., I S 7/11; z 11.07.2011 r., I S 11/11; z 11.07.2011 r., I S 15/11; z 21.07.2011 r., I S 16/11; z 10.10.2011 r., I S 23/10; z 3.11.2011 r., I S 27/11; z 29.12.2011 r. I S 37/11 i I S 38/11).

Niewątpliwie zaś sytuacja taka ma miejsce w niniejszej sprawie, ponieważ bezspornie Sąd Rejonowy w Oleśnie, na długo przed wniesieniem przedmiotowej skargi prawomocnym postanowieniem z dnia 24.04.2006 r. zakończył postępowanie w tej sprawie. Wskazać przy tym trzeba, iż zażalenie na to postanowienie zostało prawomocnie oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 27.02.2007 r., sygn. akt II Cz 174/07. Dodatkowo zaś wskazać należy, iż również

w zakresie dotyczącym tego ostatecznego postępowania skarga C. G. została prawomocnie odrzucona postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 11.07.2011 r., sygn. akt I S 15/11. Ponadto ponad rok przed datą wniesienia

przedmiotowej skargi, prawomocnym postanowieniem z dnia 17.06.2011 r. Sąd Rejonowy w Oleśnie ostatecznie prawomocnie i definitywnie stwierdził umorzenie

z mocy prawa postępowania egzekucyjnego w powyższym zakresie oraz rozstrzygnął o kosztach owego postępowania m.in. nakazując zwrócenie C. G. uiszczonej przez niego kwoty 20 zł. Mało tego kwestie podnoszone

w zakresie objętym w tej części przedmiotową skargą zostały, jak już powyżej wskazano, poddane ocenie na gruncie ustawy przez Sąd Okręgowy w Opolu tak

w zakresie dotyczącym przebiegu samego postępowania w sprawie I Co 42/06, jak

i związanym z pismem procesowym C. G. z dnia 12.03.2011 r., co z tej przyczyny nie wymaga powtarzania. Oczywiście zaś w świetle uzasadnienia przedmiotowej skargi jest to, że C. G. odwołuje się w istocie do tych samych, co poddane ocenie okoliczności. Wreszcie podkreślić należy, iż zarzuty podnoszone przez skarżącego były również przedmiotem oceny dokonanej przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawach o sygn. akt I S 15/11 i I S 42/12, który odrzucił kolejne skargi C. G. tym razem sformułowaną w pismach

z dnia 17.06.2011 r. i z dnia 16.08.2012 r.

Na koniec wskazać należy, że z uwagi na treść art. 126¹ § 2 k.p.c., zgodnie

z którym nie żąda się opłaty od pisma, jeżeli z jego treści wynika, że podlega ono odrzuceniu. Skoro wniesiona skarga z uwagi na niedopuszczalność podlega odrzuceniu, to zbędne było wzywianie skarżącego o opłatę, jak również rozpoznanie jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w tym postępowaniu.

Na marginesie zaznaczyć przy tym należy, iż sformułowana w rozpoznawanej skardze przez C. G. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogła być przedmiotem rozpoznania w niniejszym postępowaniu. Niewątpliwie zaś skarżący może ją wnieść w trybie określonym

w przepisach art. 424 (1-12) k.p.c. i co wymaga sporządzenia jej przez profesjonalnego pełnomocnika.

Mając zatem całokształt powyższych okoliczności na względzie Sąd Apelacyjny, po myśli przepisu art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zdanie 1 k.p.c.

i w zw. z art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 17.06.2004 r., odrzucił przedmiotową skargę i orzekł jak w sentencji.

MR